جریده عالم

ناوگان دریایی شکست محاصره به غزه نزدیک شد

به گزارش روز یکشنبه پایگاه خبری روزنامه رای‌الیوم چاپ لندن، سه کشتی به نام‌های «بازگشت»، «آزادی» و «فلسطین» در این ناوگروه حضور دارند. این ناوگروه از دو ماه پیش، سفر خود را از بندرهای اروپایی آغاز کرد و هم اکنون به مقصد خود نزدیک شده است.

این ناو گروه متشکل از ۴۰ فعال از ۱۵ کشور از جمله فرانسه است. در حالی که هنوز خاطره حمله خونین سربازان صهیونیست به کشتی «مرمره» از یادها نرفته، فعالان حقوق‌بشر از نزدیک شدن یک کاروان دریایی بشردوستانه دیگر به سواحل غزه خبر می‌دهند. آن طور که «زاهر بیراوی» رئیس «کمیته بین‌المللی شکستن محاصره غزه» به پایگاه خبری «آی ۲۴» گفته، ناوگروه شناورهای عازم سواحل غزه، روز گذشته (شنبه) از آب‌های سرزمینی مصر گذشتند و به زودی به آب‌های پیرامونی غزه می‌رسند. پیش‌بینی می‌شود که این ناوگروه در صورت مانع نشدن صهیونیست‌ها، فردا شب یا دوشنبه صبح به سواحل غزه برسد. بیراوی تعداد دقیق کشتی‌های حاضر در این ناوگروه را اعلام نکرده، ولی خبرهای پخش شده در فضای مجازی حاکی از آن است که فعالان حقوق‌بشر از ملیت‌های مختلف بر روی شناورهای موجود در این ناوگروه، حضور دارند. تاکنون حضور فعالان ترکیه‌ای، سوئدی، آفریقای جنوبی، نروژی، ایتالیایی و کانادایی در این ناوگروه، محرز شده است. رسانه‌های صهیونیستی در روزهای اخیر، اخبار متعددی از احتمال برخورد نظامی نیروهای ارتش رژیم صهیونیستی با این ناوگروه منتشر کرده‌اند. محاصره غزه از سال ۱۳۸۶ و پس از پیروزی حماس در انتخابات آغاز شد؛ سازمان‌های بین‌المللی تاکنون بارها از این اقدام صهیونیست‌ها به شدت انتقاد کرده‌اند و حتی صلیب سرخ، این محاصره را «تنبیه دسته جمعی» نامیده است.

مردم لیبی خواستار برگزاری سریعتر انتخابات شدند

به گزارش ایرنا، تارنمای «لیبیاالاخبار» نوشت: شمار زیادی از اهالی «الزنتان» شعارهایی ضد دخالت خارجی در لیبی و همچنین ضد گروه های مسلح و اخوان المسلمین سر داده و خواستار برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و مجلس در نزدیکترین زمان ممکن شدند. روزنامه «المتوسط» هم نوشت: صدها نفر از اهالی شهر «صرمان» با برگزاری راهپیمایی خواستار انحلال قوه مقننه و مجریه شدند و از سیاست های بانک مرکزی این کشور انتقاد کردند. تظاهرات کنندگان انتخابات را راه حل بحران سیاسی کنونی در این کشور دانستند و خواستار برگزاری آن تا پایان سال جاری میلادی شدند. به نوشته تارنمای «الایام» لیبی، راهپیمایی کنندگان در میدان «الخضراء» طرابلس پایتخت این کشور، به اوضاع معیشتی خود و کمبود خدمات دولتی اعتراض کرده و خواستار ارتش و پلیس قدرتمند برای نجات کشورشان از دست گروه های مسلح و تروریستی شدند. این تارنما افزود، مردم همچنین در این راهپیمایی خواستار بازپس گیری اموال عمومی از کسانی شدند که آن ها را «دزدان بیت المال» توصیف کردند. معترضان همبستگی کامل خود را با اهالی طرابلس اعلام و تاکید کردند از این تاریخ به بعد هر جمعه تا زمان رسیدن به اهدافشان و بهبود خدمات دولتی، تظاهرات مسالمت آمیز برگزار می کنند. شهرهای مختلف لیبی و از جمله طرابلس از مدت ها پیش با بحران های مختلف مانند قطعی طولانی مدت برق که گاهی تا ۱۸ ساعت در روز می رسد، مشکل در ارائه خدمات دولتی به مردم و کمبود شدید نقدینگی در بانک ها مواجه است.

راهبرد جدید آمریکا در افغانستان تکرار گذشته است

آغاز عقب‌نشینی آمریکا

PDF Compressor Free Version

سید سجاد موسوی راضی

آمریکا یک بار دیگر و اینبار در دولت ترامپ برنامه عقب نشینی نیروهای نظامی خود را اجرا می کند، برنامه‌ای که بر روی تامین امنیت شهرهای بزرگ تمرکز می کند و مناطق روستایی را بی‌دفاع رها می کند.

دولت دونالد ترامپ نیروهای نظامی افغانی تحت حمایت آمریکا را وادار به خروج از مناطق کم جمعیت افغانستان کرده است، این اقدام بدان معنی است که طالبان کنترل بخش‌های عظیمی از این کشور را همچنان در اختیار خواهد داشت.

این رویه در استراتژی جنگی که سال گذشته توسط دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، اعلام شد اما فاش نگشته بود، گنجانده شده بود. این خبر را سه تن از مقامات آمریکایی که نخواستند نامشان افشا شود در اختیار روزنامه نیویورک تایمز گذاشتند.

چنین اقدامی برای محافظت از نیروهای نظامی در مقابل حملات در مناطق دورافتاده و آسیب پذیر، و نیز محافظت از شهرهایی مانند کابل، پایتخت افغانستان، و مراکز جمعیتی این کشور اتخاذ شده است.

عقب نشینی نیروهای نظامی یادآور راهبردی است که در دولت بوش، آغازگر جنگ افغانستان، و اوباما، ادامه دهنده این جنگ، نیز اتخاذ شده بود. جنگ افغانستان نزدیک به ۱۷ سال است که در جریان است.

این روند متضمن حضور نیروهای طالبان و سایر نیروهای شورشی در مناطقی می‌شود که پیش از این به تصاحب خود در آورده بودند. بر همین اساس دولت کابل تنها مسئول تامین امنیت پایتخت و شهرهایی مانند قندهار، کوندوز، مزارشریف، و جلال آباد می‌شود.

عقب نشینی نیروها به سمت شهرها یکبار دیگر موید این واقعیت نخ نما است که دولت دست نشانده آمریکا در افغانستان در رهبری و محافظت از جمعیت پراکنده روستایی این کشور ناتوان است. طی سال ها، دسته‌هایی از نیروهای آمریکایی و سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (NATO) در چرخه‌هایی تکراری آمده و رفته‌اند، و دولت افغانستان به تدریج از مناطقی از کشور عقب رانده شده و این مناطق را به طالبان واگذار کرده است. این عمل افغانستان را به بخش‌هایی مستقل از هم تبدیل کرده است و موجب شده که هیچ پایانی برای مناقشه افغانستان نتوان متصور شد.

هنگامی که ترامپ سال گذشته راهبرد جدید جنگی خود را مطرح کرد، عنوان نمود که طالبان و شورشیان دولت اسلامی افغانستان باید بدانند که جایی برای اختفا ندارند، و دسترسی به همه جا در قدرت آمریکا و در توان نیروهای آمریکاست.

پس از اعلام پایان جنگ در سال ۲۰۱۴ میلادی بیشتر نیروهای آمریکایی به مناطق اصلی جمعیتی افغانستان عقب نشینی کردند و نیروهایی افغانی را در دفاع از مناطق دور افتاده تنها گذاشتند. بسیاری از مقرهایی که در اختیار نیروهای افغان بود طی ماه های پس از این تصمیم سقوط کرد.

ژنرال جان نیکولسن، فرمانده نیروهای ائتلاف افغانستان که تحت رهبری آمریکا است، ماه گذشته در نشست خبری در بروکسل اعلام کرد که مقرهای دورافتاده توسط طالبان تاراج شده‌اند و خودروها و تجهیزات نیروهای محلی به غنیمت گرفته شده است.

نیکولسن گفت: میان آنچه اتخاذ بهترین تاکتیک نظامی و انچه نیازهای جامعه است، درگیر هستیم.

این راهبرد وابسته به تمایل دولت افغانستان برای عقب کشیدن نیروهایش است. برخی از مقام های وزارت دفاع آمریکا در اینباره اظهار کرده اند که تعدادی از فرماندهان افغانی با تلاش‌های آمریکا برای انجام این کار مخالف هستند. این فرماندهان افغانی نگران هستند که مردم محلی احساس کنند به آنها خیانت شده است.

محمد کریم عطال، یکی از اعضای شورای شهر هلمند، اظهار کرد: ترک مردم و سپردن آنها به شرایطی که در آن احترامی به آنها گذاشته نمی شود در واقع نقض حقوق بشر است. این می تواند یکی از نقاط ضعف پر رنگ دولت باشد که امنیت مردم را تامین نمی کند و مشکلات مردم را بررسی نمی کند.

بر اساس ارزیابی های آژانس مرکزی اطلاعات آمریکا (CIA) کمی بیش از یک چهارم جمعیت افغانستان در مناطق شهری زندگی می کنند، و کابل با بیش از چهار میلیون نفر جمعیت بزرگترین شهر این کشور است. بیشتر جمعیت افغانستان در مناطق گسترده روستایی دور افتاده زندگی و کشاورزی می کنند.

از ۴۰۷ منطقه ای که در افغانستان وجود دارد، دولت این کشور ۲۲۹ منطقه را کنترل می کند و یا بر آنها تاثیر زیادی دارد.

ژنرال بازنشسته ارتش آمریکا: برنامه برای تحریک ارتش افغانستان به ترک مناطق بدون جمعیت و عقب‌نشینی به سمت شهرها «رویه‌ای عقلانی برای محافظت از شهرها، و تامین فرصتی سیاسی برای دولت افغانستان است تا با طالبان وارد مذاکره و توافق شود.»

این در حالیست که طالبان کنترل ۵۹ منطقه را در دست دارد. بنا بر اعلام اداره بازسازی افغانستان، باقی ۱۱۹ منطقه همچنان تحت ستیز و مناقشه هستند. حمدالله محب، سفیر افغانستان در آمریکا، خبر عقب نشینی نیروهای آمریکایی و افغان از مناطق روستایی، و تحویل این مناطق به طالبان را تکذیب کرد.

محب در پاسخی ایمیلی به روزنامه نیویورک تایمز نوشت که هدف از انجام این کار عقب نشینی نبوده است، بلکه هدف ابتدایی این است که اول امنیت مناطق شهری تامین شود تا به این وسیله نیروهای امنیتی بتوانند بر روی مناطق روستایی متمرکز شوند.

صدها تن از نیروهای افغان هر هفته در حملات نیروهای طالبان به مقرهای نظامی در نقاط دور افتاده کشته می شوند. بر اساس اطلاعات اداره بازسازی افغانستان، تنها در یکسال گذشته تعداد سربازها، پلیس، و خلبانان و سایر نیروهای امنیتی افغان که در این کشور کشته شده اند نزدیک به پنج درصد یا ۱۸ هزار تن کاهش یافت.

پاول ایتون، یک ژنرال بازنشسته ارتش آمریکا، اعلام کرد: این موجب بروز تنش جدی تری می شود چراکه هم آمار جانباختگان بالاست، هم آمار خونریزی ها و از دست دادن مال.

ایتون که پس از حمله آمریکا به عراق در آموزش نیروهای عراقی نقش داشته است، ادامه داد: اکنون زمانی است که بگوییم به یک نتیجه سیاسی نیاز داریم.

این ژنرال بازنشسته ارتش آمریکا تاکید کرد که برنامه برای تحریک ارتش افغانستان به ترک مناطق بدون جمعیت و عقب نشینی به سمت شهرها رویه ای عقلانی برای محافظت از شهرها، و تامین فرصتی سیاسی برای دولت افغانستان است تا با طالبان وارد مذاکره و توافق شود.

بخش بزرگی از راهبرد عقب نشینی کنونی مدیون راهنمای نظامی دولت باراک اوباما در افغانستان است. اوباما در سال ۲۰۱۴ میلادی دستور به عقب نشینی نیروهای آمریکایی از خطوط مقدم را صادر کرد.

در زمان ریاست جمهوری جرج بوش، و طی دوره اول ریاست جمهوری اوباما، پنتاگون مجموعه ای از پایگاه های نظامی در سراسر افغانستان ایجاد کرد. در آن زمان تاکید بر این بود که ائتلاف نیروها به رهبری آمریکا بتواند در روستاهای دور افتاده و مناطق دور دست به جنگ ادامه دهد.

ارتش آمریکا در سال ۲۰۰۶ میلادی مقرهای نظامی کوچکی در دره کورنگال ایجاد کرد، بخشی از این اقدام توسط ژنرال نیکلسون طراحی شده بود.

در سال ۲۰۰۹ میلادی سندی ارائه شده که نشان دهنده تغییر در راهبرد نظامی آمریکا در افغانستان بود. در این سند راهبرد حمله به دشمن در مناطق دور دست به محافظت و توسعه مراکز اصلی جمعیتی در شرق افغانستان تغییر کرد.

این رویه ماه ها بعد و در سال ۲۰۱۰ به تدریج اجرا شد. نیروهای آمریکایی پس از درگیری های خونین در مقرهای نظامی دور دست در دره کورنگال واقع در شمال شرق افغانستان، آغاز به عقب نشینی از این مناطق کردند. در همان زمان نیروی دریایی آمریکا سعی در نفوذ به مناطق روستایی استان هلمند را داشت، و ارتش این کشور نیز در حال حمله به طالبان در قلب قندهار بود.

در سال ۲۰۱۵ میلادی، دولت اوباما فرماندهان افغان را ترغیب به ترک دفاع مقرهای نظامی دور دست کرد، مقرهایی که بازپس گیری و نگهداری از آنها دشوار بود. هنگامیکه ژنرال نیکلسون در سال ۲۰۱۶ بر سر کار آمد از این رویه حمایت کرد. در صورتی که نیروهای افغانی از مناطق روستایی عقب نشینی کنند، بخش زیادی از مسئولیت دفاع از مناطق دور افتاده افغانستان به دست نیروهای پلیس محلی می افتد. این نیروها از نیروهای ارتش این کشور کمتر آموزش دیده اند و نسبت به حملات طالبان آسیب پذیرتر هستند. ضمن آنکه در برخی از مناطق نیروهای پلیس برای در امان ماندن از حملات طالبان با این نیروها هم پیمان شده اند.

در صورتی که نیروهای افغانی از مناطق روستایی عقب نشینی کنند، بخش زیادی از مسئولیت دفاع از مناطق دور افتاده افغانستان به دست نیروهای پلیس محلی می‌افتد. این نیروها از نیروهای ارتش این کشور کمتر آموزش دیده‌اند و نسبت به حملات طالبان آسیب پذیرتر هستند

غلام سرور حیدری، معاون سابق اداره پلیس استان بادقیس، واقع در شمال غرب افغانستان، گفت که نیروهای تحت امرش پس از آنکه ارتش ملی افغانستان مقرهای خود را در شهر کوچک دار بوم ترک کرد، عقب نشینی کردند و رفتند. وی گفت: ما برای بازپس گیری این منطقه باید ۱۰۰ نفر دیگر را از دست بدهیم.

هم اکنون تمامی ۱۴ هزار نیروی آمریکایی مستقر در افغانستان به شهرها عقب نشینی نکرده اند. آن دسته از نیروهایی که بر اساس راهبرد ترامپ، به آموزش و مشاوره به افغان ها مشغولند هنوز در پایگاه ها و شهرهای دور دست هستند.

ترامپ مدت زمان زیادی است که خواستار پایان جنگ در افغانستان شده است بطوریکه به تازگی و پس از تامل فراوان پیشنهاد جیم متیس، وزیر دفاع خود را برای گسیل چهار هزار نیروی دیگر به افغانستان جهت نهایی کردن پیروزی در جنگ موافقت کرد.

همچنین دولت ترامپ در حال دادن دستورالعمل های ویژه به دیپلمات های خود است تا به دنبال گفتگوی مستقیم با طالبان بر سر مذاکره پایان جنگ باشند.

در همین ارتباط، دو مقام طالبان عنوان کردند که چنین گفتگوهایی یک هفته پیش در قطر برگزار شده است. چنانچه این گفتگوها انجام گیرد، تغییر بزرگی در راهبرد آمریکا در این زمینه روی داده است و به عنوان پلی به عقب نشینی کامل نیروهای آمریکایی از افغانستان در نظر گرفته خواهد شد.

خبر

حیدر العبادی وزیر برق را از کار معلق کرد

حیدر العبادی وزیر برق عراق را سه هفته بعد از آغاز اعتراض‌ها از کار معلق کرد.

به گزارش ایسنا، به نقل از سایت شبکه سومریه نیوز، حیدر العبادی، نخست وزیر عراق دستور تعلیق فعالیت قاسم الفهداوی (سنی)، وزیر برق دولتش را تا زمان تکمیل شدن تحقیقات در خصوص وضعیت نامناسب برق‌رسانی به مناطق و استان‌های جنوبی صادر کرد.

تظاهرکنندگان خواستار برکناری الفهداوی به دلیل کمبود شدید برق شده بودند چراکه خانواده‌های عراقی در روز فقط چند ساعت برق دارند در حالی که درجه حرارت در تابستان به ۵۰ درجه بالای صفر می‌رسد.

الفهداوی براساس سیستم سهمیه بندی طایفه‌ای در تاریخ هشت سپتامبر ۲۰۱۴ این پست را عهده دار شد و قبلا استاندار الانبار بود.

تصمیم برکناری وزیر برق بعد از شروع اعتراض‌ها در اوایل ژوئیه در مناطق مرکزی و جنوبی عراق بود. مردم عراق خواهان بهبود خدمت رسانی، تامین شغل و بهبود برق‌رسانی هستند.

این دستور حیدر العبادی در پی درخواست آیت‌الله سیستانی مرجع عالیقدر شیعه از دولت برای پاسخگویی به مطالبات شهروندان اتخاذ شده است.

احتمال نمی‌رود الفهداوی بار دیگر در راس این وزارتخانه قرار بگیرد زیرا عراق در آستانه تشکیل دولت جدید در پی انتخابات پارلمانی ۱۲ مه است.

گروه‌های سیاسی پیروز انتخابات منتظر پایان بازشماری دستی آرا ظرف روزهای آینده هستند تا روند تشکیل دولت جدید را آغاز کنند.